

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

39. årg.

Bergen, Torsdag 19. februar 1953

Nr. 7

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Utlandet: Til Danmark, Sverige og Island kr. 10.00, ellers kr. 16.00 pr. år.

Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850. Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Fiskerioversikt for uken som endte 14. februar 1953

Den skarpe frost tildels med østlige vindretninger i kulings styrke hemmet fisket i uken som endte 14. februar. Forholdene var værst i Nord-Norge, hvor det fra midten av uken slo om til kulinger fra sydvest til nordvest. Storsildfisket var relativt lett berørt av disse værforhold og kunne drives med betydelig intensitet og godt utbytte. Småsildfisket i Nord-Norge derimot var omtrent totalhindret. Skreifiskeriene lider under værforholdene og ligger fremdeles langt tilbake for fjoråret. Det var imidlertid en viss bedring i fisket for Troms, Vesterålen og Yttersiden i uken, likesom Lofotfisket ga noe større ukefangst, men samtidig gikk deltakelsen opp. De øvrige fiskeriene var av mindre omfang når pigghåfisket på Vestlandet undtas.

Storsildfisket:

Mot slutten av uken foregikk det fiske fra Titranhavet i nord til Slotterøyfeltet i sør. Tyngden av brukene og tyngden av fangsten hadde man mellom Ålesund og Florøy og avgjort størst fiske i Måløy-området fra Stad til Olderveggen. Både drivere og snurpere tok gode fangster, og det ble dessuten satt noen få landnotsteng i Bremanger og Vågsøy. Frostværet hemmet fisket en del, især da transporten og lossingen av silden.

Ukefangsten av storsild utgjorde 2 314 352 hl mot 3 157 478 hl uken før. Samlet fangst ved storsildsesongens utgang kommer dermed opp i 6 011 876 hl mot 5 869 034 hl i fjor og 6 746 128 hl i 1951. Tatt i betraktning at 5 471 830 hl av storsildpartiet er fisket i de to siste uker må resultatet sies å ha vært over all forventning. Av silden er 4 106 068 hl fisket med snurpenot (i fjor 3,88 mill. hl.), 1 795 116 hl med garn (1,97 mill. hl) og 110 692 hl med landnot (i fjor 22 362). Anvendelsen er følgende: Fersk eks-

port 349 258, saltet 749 597, hermetikk 27 534, fabriksild 4 795 384, agn 47 043, fersk innenlands 43 060 hl mot i fjor henholdsvis: 379 862 — 595 974 — 75 207 — 4 745 707 — 37 766 — 34 518.

Småsildfisket:

Værforholdene hindret omtrent alt siidefiske i Nord-Norge i siste uke. Hele ukefangsten utgjør 2750 hl småsild, som ble fisket på Eidsfjord i Vesterålen.

Distriktene lenger sør hadde ikke noe småsildfiske.

Skreifisket:

Forholdene under skreifisket i siste uke var alt annet enn gunstige for driften. Sjøværsdagene var helst delvis overalt.

Fra *Finnmark* meldes det om en ukefangst på 856 tonn torsk mot 1056 tonn uken før. Dette bringer det samlede Finnmarksparti opp i 4773 tonn mot

7347 tonn ifjor. Det er i år hengt 867, saltet 2537 og iset etc. 1369 tonn, produsert 2361 hl damptran, saltet 160 og iset etc. 655 hl rogn.

Troms hadde en del fiske i samtlige vanlige distrikter med fra 1 hel og 2 delvise opptil 3 hele og 4 delvise sjøvær i de enkelte. Fangstene er så som så, men gir formodentlig liten direkte pekepinn på hvordan mulighetene egentlig ligger an. I uken var fisket størst for Berg og Torsken, hvor linefangstene syntes bra. Partiet utgjør 1820 tonn mot 3019 tonn i fjor. Det er hengt 79, saltet 1135, iset etc. 606 tonn, prod. 902 hl tran, saltet 74 og iset 780 hl rogn.

Vesterålen—Yttersiden:

Man hadde om lag 4 hele og 2 delvise sjøvær med en del fiskeutbytte, som dog ikke var særlig omfattende. Ukefangsten for Andøya oppsynsdistrikt ble 192, Nyksund 249, Bø 216, Borge 166 og Gimsøy 57 tonn. I alt er det fisket for Vesterålen 1635, Yttersiden 438 tonn — tils. 2073 tonn mot 3264 tonn samtidig i fjor. Det er hengt 415, saltet 1080, iset etc. 578 tonn, prod. 1114 hl damptran, saltet 194 hl rogn (derav sukkers. 76), iset etc. 992 hl.

Lofotfisket:

I første halvdel av uken var det meget frost og rokk, som onsdag slo om til sydvestkuling med snø, lørdag var det nordvestkuling. Alt i alt var det svært dårlig fiskevær — blant annet med sterkt hemmet juksafiske. Det synes fremdeles ikke å være kommet noe større fiskeinnsig til Lofoten, hvor det imidlertid registreres enkelte fisketopper med ekkolodd.

Ukefangsten ble på 1052 tonn og i alt er det fisket 1841 tonn mot 3882 tonn i fjor og 2854 tonn samtidig i 1951. Av fisken er det hengt 332, saltet 906 og iset etc. 603 tonn, produsert 848 hl damptran, tungsaltet av rogn 146, sukkers. 402, iset 435, frosset 148, hermetisert 270 hl. Deltakelsen i fisket utgjorde 2422 båter med 7905 mann mot i fjor på denne tid 2607 båter 8660 mann. I værene er det til stede 224 landkjøpere, 11 kjøpefartøyer og i drift 34 trandamperier. Fisken veier 410 til 470 kg pr. 100 stk. sløyd og kappet. En hektoliter lever fås av 750—850 kg fisk og leverens tranprosent er 53, som synes noe lav.

På Helgeland ble det i uken fisket 8 tonn og der er i alt fisket 21 tonn. I Sør-Trøndelag, hvor fisket så vidt er begynt, ble ukefangsten 12 tonn. Møre og Romsdal hadde ukefangst på 144 tonn og der er i alt fisket 421 tonn mot 229 tonn samtidig i fjor. Herav er 4 tonn saltet, 81 tonn hermetisert, resten iset.

Landets totalfangst av skrei utgjør 10961 tonn mot 17795 tonn i fjor samtidig og 15452 tonn i 1951. Det er i år hengt 1704 tonn, saltet 5662, iset etc. 3595 tonn, produsert 5374 hl damptran, 79 hl lever til annen tran, saltet 976 hl rogn og iset etc. 3622 hl mot i fjor henholdsvis: 2159 — 10053 — 5583 — 9698 — 97 — 1747 — 5745.

Finnmarsfisket:

Ved siden av 856 tonn torsk ble det i uken i fylket fisket 332 tonn hyse, 1 tonn sei, 25 tonn brosme, 7,3 tonn kveite, 1,9 tonn flyndre, 8,8 tonn steinbit, 7,4 tonn uer, 1,8 tonn blåkveite. Samlet ukefangst ble på 1241 tonn mot 1441 tonn uken før.

Rusefisket:

Frostværet hindret rusefisket. Enkelte dager kunne ikke fiskerne komme på sjøen, dessuten ble transporten hindret på grunn av at fartøyene ble nediset. Det ble imidlertid tilført Trondheim 25 og Bergen 17 tonn levende torsk.

Bank- og kystfisket:

Møre og Romsdal hadde ukeparti på 188 tonn, hvorav nevnes 71 tonn sei (stor og små), 4 tonn lange og brosme, 18 tonn hyse, 3 tonn skate og 84 tonn pigghå.

Sogn og Fjordane:

Pigghåfisket slo på ny godt til og ga 690 tonn av Måløy og omegns samlede ukefangst på 710,5 tonn.

Hordaland:

Her ble ukefangsten 76,5 tonn, hvorav 64,4 tonn pigghå, 6,9 tonn levende fisk, mest torsk, 3 tonn sløyd lyr, 1,4 tonn torsk, litt brosme etc.

Rogaland:

Ukefangsten ble på 25 tonn fisk.

Skagerakkysten:

Det ble ilandbrakt ca. 10 tonn fisk, 2000 kg fjordsild, mens Oslofjorden hverken hadde sild eller fisk.

Skalldyr:

Det er bra med reker nå. Oslofjorden hadde i uken 1500 kg kokte og 1000 kg rå reker, Skagerakkysten 16000 kg kokte og 4—5000 kg rå, Rogaland 12000 kg kokte, 1000 kg rå, Møre og Romsdal 2400 kg. Av hummer hadde Rogaland 600 kg. På Skagerakkysten var kulden for sterk til transport av hummer.

Rapport nr. 2 om skrei- og loddetorskfisket pr. 14/2 1953.

Distrikt	Ukefangst tonn	Kg fisk pr.		Tranprosent	Antall fiskefark.	Antall mann	Totalfangst tonn	Anvendelse			Damptran hl.	Lever til annen tran hl.	Rogn	
		100 stk. fisk sløyd	hl lever					Hengt tonn	Saltet tonn	Fersk fross. tonn			Saltet hl.	Fersk m. m. hl.
Finnmarkvinterfiske	856	—	—	—	376	1691	4773	867	2537	1369	2361	—	160	655
Troms	686	250—500	800—1100	50—58	151	1135	1820	79	1135	606	902	—	74	780
Lofotens opps.d.	1052	410—470	750—850	53	1)2422	7905	1841	332	906	603	848	—	2)548	3)853
Lofoten forøvrig	880	380—500	600—900	50—60	375	—	2073	415	1080	578	1114	75	4)194	992
Vesterålen	8	—	—	—	—	—	21	11	—	10	8	—	—	10
Helgeland-Salten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nord-Trøndelag	12	—	—	—	—	—	12	—	—	7)12	—	—	—	—
Sør-Trøndelag	144	300—400	850—1000	51	—	—	421	—	4	6)417	141	—	8)4	9)9
Møre og Romsdal	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6)323
Tils.	3638	—	—	—	3324	10731	10961	1704	5662	3595	5374	79	976	3622

Sammenlikning med tidligere år.

År	Tonn sløyd torsk										Anvendelse torsk			
	Finnmark		Troms	Lofotens opps.d.	Lofoten forøvrig og Vesterålen	Helgeland-Salten	Nord-Trøndel.	Sør-Trøndel.	Møre og Romsdal	Tils.	Hengt tonn	Saltet tonn	Fersk og fross. tonn	
	Vinterf.	Vårf.												
1953 til 14/2	4773	—	1820	1841	2073	21	—	12	421	10961	1704	5662	3595	
1952 - 16/2	7347	—	3019	3882	3264	31	—	23	229	17795	2159	10053	5583	
1951 - 17/2	5059	—	3568	2854	3325	30	—	89	527	15452	1604	9487	4361	
1950 - 11/2	5955	—	4844	2492	5017	62	—	66	237	18673	1311	12557	4805	
1949 - 12/2	2005	—	2084	2787	2438	56	—	49	—	9419	735	936	7748	
1948 - 14/2	5970	—	6306	4127	4497	87	—	194	111	21292	571	6066	14447	
1947 - 15/2	3413	—	9242	16993	12069	330	—	304	221	42572	4535	22331	15706	
1946 - 16/2	—	—	3193	7831	8667	292	—	267	139	20389	2778	11566	6045	
1945 - 17/2	—	—	762	6154	4504	151	—	671	704	12946	987	1861	10098	
1944 - 12/2	927	—	—	1942	2515	52	—	—	53	5489	74	628	4787	
1953	1396	—	455	427	460	2	1000 stk.		3	120	2863	442	1477	944
1952	2197	—	755	898	764	8	—	7	65	4694	571	2661	1462	
1951	1552	—	896	646	792	8	—	22	143	4059	412	2487	1160	

År	Anvendelse biprodukter					Lofoten										
	Damptran hl	Lever til annen tran hl	Rogn saltet hl	Rogn iset hl	Hengt tonn	Saltet tonn	Fersk og frossen tonn	Damptran hl	Rogn saltet hl	Fersk rogn hl	100 stk. sløyd fisk veier	Kg fisk pr. hl lever	Deltakelse			
													Kjøpe-fart.	Fiske-fark.	Fiskere	Tran-prosent
1953 til 14/2	5374	79	976	3622	332	906	603	848	548	853	410/470	750/850	11	2422	7905	53
1952 - 16/2	9698	97	1747	5745	851	2150	881	2252	906	1812	410/480	700/800	9	2607	8660	55
1951 - 17/2	9701	253	1611	6421	458	1766	630	1508	529	1357	410/470	685/800	23	2551	9003	55
1950 - 11/2	11231	29	4174	5987	158	1778	556	1561	1084	902	430/510	650/800	16	2159	8580	57
1949 - 12/2	3722	335	1301	3764	60	264	2463	942	705	1376	440/480	800/900	16	1733	7175	54
1948 - 14/2	10360	1602	1066	8355	54	1395	2470	2000	776	2372	380/430	780/880	45	3317	12570	52
1947 - 15/2	24141	2431	9362	12307	2616	10125	4252	7526	5736	4025	310/420	730/810	149	3787	13998	52
1946 - 16/2	11783	210	6316	6029	1445	4601	1785	4110	3112	2281	367/422	760/865	32	3197	11709	52
1945 - 17/2	6231	94	1783	6844	825	1265	4064	3121	1172	3873	360/400	790/900	12	2477	8553	50
1944 - 12/2	2076	36	259	2658	40	389	1513	614	21	1483	350/418	875/1090	15	1924	6882	49
1953	—	—	—	—	77	210	140	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1952	—	—	—	—	197	497	204	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1951	—	—	—	—	104	400	142	—	—	—	—	—	—	—	—	—

1) Herav 265 garnbåter, 365 linebåter, 1791 juksabåter, hvorav i Øst-Lofoten 133-72-1141, Vest-Lofoten 113-182-633, Værøy og Røst 19-112-17. Det er fremmøtt 224 landkjøpere, 11 kjøpefartøyer og er i drift 34 trandamperier. 2) Herav tungsaltet 146, sukkersaltet 402 hl. 3) Herav fersk rogn 435, frossen 148 og hermetisert rogn 270 hl. 4) Herav tungsaltet 118, sukkersaltet 76 hl. 5) Herav til hermetikk 81 tonn. 6) Herav til hermetikk 40 hl. 7) Herav til hermetikk 1 tonn. 8) Dessuten solgt fersk 11 hl. lever. 9) Herav til hermetikk 2 hl.

Vintersildfisket pr. 15/2 1953.

Anvendelse	Total pr. 8/2	9/2	10/2	11/2	12/2	13/2	14/2	I alt pr. 15/2 ¹⁾	Moti 1952 til 12/2 ¹⁾
	hl	hl.	hl.	hl.	hl.	hl.	hl.	hl	hl
Eksporert fersk..	236 477	8 355	12 620	19 810	25 585	18 951	27 460	349 258	379 862
Saltet	506 726	19 607	56 006	60 485	51 939	38 800	160 430	749 597	595 974
Hermetikk	6 989	2 435	3 640	2 090	2 505	2 125	7 750	27 534	75 207
Fabriksild	2 878 115	183 063	254 064	333 445	346 756	381 209	418 732	4 795 384	4 745 707
Agn	32 568	2 765	2 050	3 935	1 915	240	3 570	47 043	37 766
Fersk innenlands.	36 649	810	2 640	840	1 172	645	304	43 060	34 518
I alt	3 697 524	217 035	331 020	420 605	429 872	441 970	473 850	6 011 876	5 869 034
<i>Fangstredskap:</i>									
Snurpenot	2 563 359	168 175	234 925	256 706	294 122	321 661	267 120	4 106 068	3 876 364
Garn	1 094 710	48 120	79 495	143 705	122 370	108 966	197 750	1 795 116	1 970 308
Landnot	39 455	740	16 600	20 194	13 380	11 343	8 980	110 692	22 362

¹⁾ Slutt-tall for storsildfisket.

Ut-landet.

Skotske redere ber om støtte.

Med fartøyer som legges opp, i noen tilfeller hugges opp, fordi rederne finner det umulig å få dem til å betale seg og ofte ikke engang oppnår dekning for driftsutgiftene, står den skotske ferskfisk-produksjon overfor en så akutt krise, at rederne skriftlig har anmodet Secretary of State for Scotland om å få et møte med ham snarest for å legge frem en anmodning om hjelp.

Det ble besluttet å gå til dette skritt på et møte i Aberdeen, hvor både representanter fra Granton og nevnte by var til stede.

Næringens nåværende kritiske stilling skyldes liten etterspørsel på fisk og høye produksjonsomkostninger.

Mens etterspørselen etter fisk av den mer luksuriøse type har holdt seg, har etterspørselen etter de mer alminnelige typer som småtorsk, lange, hyse og hvitting tatt sterkt av.

Mens fiskeprisene har falt har produksjonsomkostningene steget. Kull og olje er dyrere, likeledes garn og alle nødvendige redskaper. I tillegg til dette må man regne med de høye transportutgifter. Disse alene er en stor handicap for Skottlands fiskehandel.

Man hadde håpet at White Fish Authority skulle kunne lindre stillingen ved innførelse av et fraktutjevningssystem, men etter praktisk talt å ha lovet det, meddelte the Authority i fjor at den ikke maktet å gjennomføre saken. Etter at denne beslutning ble truffet har det funnet sted en ytterligere økning i jernbanefraktene for fisk på 5 pst.

I Glasgow ble hundrer av kasser fisk, hovedsakelig hvitting, stående usolgt sistleden lørdag. Man søkte å finne andre markeder for fisken, men forgjeves.

«Hvis fiskehandlerne ville selge mer fisk med lavere fortjeneste ville det hjelpe næringen betraktelig. Denne handelsmåte med stor fortjeneste på en liten omsetning er drepende for fiskerinæringen,» sa en Aberdeen-reder.

En annen reder sa at White Fish Authority heller burde legge seg i selen for å finne markeder for fisk enn å bekymre seg om bygging av nye båter. «Hva skal man med nye båter, hvis det ikke er marked for fisken?»

«Et par båter har ligget opplagt en tid og om ikke lenge vil et større antall være nødt til å gå i opplag. Det koster £ 110 pr. dag å drive båtene og med fiskesalget på det nåværende nivå blir stillingen helt uholdbar,» uttalte Mr. W. K. Paton, Granton.

I Aberdeen er flåten blitt redusert gjennom forlis, salg og opphugning, men der er ingen fornyelser. (Fish Trades Gazette 31. januar 1953).

Stor engelsk seifangst med trål.

Tråleren «Lorenzo» kom nylig tilbake til Hull fra en 19-døgns tur til Nordsjø-området. Opprinnelig var det lysing fartøyet var på leting etter, men da værforholdene lå dårlig til rette for dette fiske, ble det andre typer fisk i steden.

Fangsten bestod av 27 600 stones (175 tonn), hvorav 940 stones lysing og 20 000 stones (127 tonn) sei. Dette er den største fangst av sei på en kjøll til Hull på lange tider. Seien kommer aldri opp i samme prisklasse som lysing, men markedet var knapt forsynt og betalte mellom 25 sh. og 36 sh. pr. 10-stone-kit. Litt gikk til salting til lavere pris. Alt i alt innbrakte turen £ 6056.

Det er «The Fishing News» for 31. januar som bringer meldingen om ovenstående. Som det vil erindres hadde et par av våre norske trålere meget bra seifangster på bankene utfor Sunnmøre for kort tid siden. De av englenderne mest benyttede lysinbanker i Nordsjø-området ligger i nærheten, slik at meget taler for at «Lorenzo»s seifangst ble tatt i samme farvann, som de norske seifangstene.

Humberhavnenes tran-produksjon.

I en årsoversikt skriver direktør K. MacLennan i British Cod Liver Oils (Hull and Grimsby) Ltd., at de to Humberhavnene produserer nær innpå halvparten av verdensforsyningen av denne betydningsfulle transort.

Han opplyser at prisene på tran og oljer falt sterkt i begynnelsen av 1952. Prisene kom ned på et nivå motsvarende omtrent det halve av nivået i 1951, og skjønt dampmedtran på grunn av sine spesielle egenskaper har sin egen spesielle markedsfunksjon, ble den likefullt påvirket av den alminnelige tendens på verdensoljemarkedet. Begynnelsen av fjoråret ble derfor en periode med fallende priser og meget begrenset etterspørsel både ute og hjemme.

Etter hvert ble det imidlertid en bedring. Skjønt prisene ikke har nådd opp på samme nivå som i 1951 sluttet 1952 med en langt gunstigere atmosfære enn året begynte med.

Utvidelsen av selskapets fabrikk for pakning av etiketterte varer ved Marfleet var blitt fullført med en fordobling av kapasiteten til følge. Det har også vært gjennomført utstrakte ombyggings- og forbedringsarbeider ved Hull Fish Dock-fabrikken. Hensikten har vært å gjenvinne og nyttiggjøre seg visse av industriens biprodukter, som tidligere har gått på sjøen. Med henblikk på å fremme denne betydningsfulle men tidligere negligerende side av industrien er det blitt dannet et nytt selskap under navn Hull Cod Liver Oils (Feeding Stuff) Ltd. (The Fishing News 31. januar 1953).

Lowestoft-driver finner uventet sildeforekomst på nytt sted.

Etter avslutningen av sildefisket ved Cape Grisnez i Kanalen, som vanligvis gir Lowestoft-driverne en kort ettersesong, betrakter man i alminnelighet havnens sildefiske som forbi, men i siste uke har driverne hatt det travelt med å utruste på ny for å utnytte en ny forekomst av sild, som Yarmouth-driveren «Animation» fant utfor Østkysten.

«Animation» var på tilbaketur til Lowestoft fra Kanalbankene forrige uke, da fartøyets skipper fant at «han likte utseendet på vatnet» på Gabbard grounds. Lenken ble satt og under trekningen var det bra med sild i de garna som ble trukket sist. De ble 22 crans og dermed et tegn på at en ny forekomst var funnet. I Lowestoft ble silden solgt for £ 6—8—0 til 8—12—0 pr. cran og «Animation» gjorde veien tilbake til banken kortest mulig. Da uken var ute hadde fartøyet fisket for £ 1413 på den nye bank.

Ikke et menneske i Lowestoft kan huske at det er blitt tatt sild på Gabbard grounds tidligere. «Animation»s heldige fiskedrett har kanskje løst gåten om sildens mysteriøse forsvinnen og East-Anglia-fiskets brå sammenbrudd i november måned. Ekspertene tror at silden trakk over til disse nye banker den gangen og at den har stått der siden.

Selv om silden var noe småfallen var kvaliteten utmerket. Det er blitt tatt store fangster på banken av Lowestoft-driverne, som hastet med å prøve seg. Sistleden søndag natt kom «Strive» inn med 153 crans og «Lord Barham» med 115 crans. Prisen ble 85 sh. pr. cran. (The Fishing News 31. januar).

Persisk-russisk fiskerioverenskomst utløpt.

Nedenfor gjengis i oversettelse fra en redaksjonell artikkel fra «The Fishing News» for 7. februar 1953:

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal fylke i tiden 1. januar—7. februar 1953.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse				
		Iset	Saltet	Hermelikk	Hengt	Fiskemel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	174	172	—	—	2	—
Sei	272	198	—	—	74	—
Lyr	—	—	—	—	—	—
Lange	15	—	15	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—
Brosme	12	4	5	—	3	—
Hyse	60	60	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—
Gullfl., rødsp...	—	—	—	—	—	—
Smørfl.	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	—	—	—	—
Skate og rokke	9	9	—	—	—	—
Annen fisk	18	17	—	—	1	—
Håbrann	70	70	—	—	—	—
Pigghå	176	176	—	—	—	—
Makrellstørje ..	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—
Reker	8	8	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—
I alt	814	714	20	—	80	—
Herav til:						
Ålesund	339	336	3	—	—	—
Kristiansund N.	58	58	—	—	—	—
Smøla	80	4	—	—	76	—
Bud—Hustad .	8	8	—	—	—	—
Ona—Bjørnsund	30	30	—	—	—	—
Bremsnes	56	42	13	—	1	—
Haram	14	14	—	—	—	—
Søre Sunnmøre	151	151	—	—	—	—
Grip	—	—	—	—	—	—
Kornstad	78	71	4	—	3	—

Leverkvantum 302 hl.

«Forrige lørdag utløp en 25-års avtale mellom Sovjetregjeringen og den persiske regjering angående fiskeriene i Det Kaspiske Hav.

Siden 1927 har et persisk-russisk fiskeriselskap med et felles styre bestående av 3 persere og 3 russere med en russisk generaldirektør kontrollert fiskeriet, som i 1951 ga et utbytte på 110 tonn kaviar og 5000 tonn fisk hovedsakelig stør.

Utenom royalties var den persiske regjering berettiget til 10 pst. av selskapets totalproduksjon, men i 1951 da Persia solgte to tonn kaviar til Frankrike for 10 mill. francs protesterte russerne. I 1952 hadde Persia planer om å selge 10 tonn kaviar til Frankrike — en handel som av valutamessige årsaker var meget velkommen på grunn av inntektstapene som oljetvisten med Storbritannia hadde forvoldt. Men russerne stoppet denne forretning.

Nå later det til at perserne har fått sine konsesjoner tilbake, og at russerne har tapt en viktig kaviarproduserende kilde..»

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar til 14. februar 1953.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse				
		Fersk og frosset	Filet	Saltet	Hengt	Fiske-mel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	4 773	1 138	231	2 537	867	—
Hyse	2 068	1 406	471	8	183	—
Sei	76	5	6	17	15	33
Brosme	117	3	—	2	112	—
Kveite	32	32	—	—	—	—
Blåkveite...	7	7	—	—	—	—
Flyndre	25	25	—	—	—	—
Uer	37	37	—	—	—	—
Steinbit	22	22	—	—	—	—
I alt	7 157	2 675	708	2 564	1177	33

Lever: 5 743 hl. Utvunnet damptran: 2 361 hl. Rogn: 815 hl. Iset: 655 hl. Saltet: 160 hl.

Den norske sildeimportsesong i Hull.

Nedenstående gjengis fra «The Fishing News» for 7. februar d. å.:

«Stor som den norske silden alltid har vært kjent for å være, er den ennå større enn vanlig i år. I det minste er dette det inntrykk sildeimportørene i Hull har fått etter at de første partier ankom i forrige uke. Importordningen i Hull foreståes av to grupper kjent under navnene Hull Import Group og Herring Buyers Associated (Hull) Ltd.

Det eneste andre importsentrum er Tynen, hvor silden importeres av et selskap ved navn Tyne Importers of Norwegian Herring. Det er ordnet slik at Tyne mottar sildeforsendelser med de regulære rutebåter mandag og torsdag hver uke. I de nærmest foregående år har Tyne-området mottatt direkte laster i likhet med Hull, men en avtagende etterspørsel har ført til en gjenviden til førkrigstidens importmåte.

På forespørsel fra «The Fishing News» uttalte Mr. J. W. Emmison i Hull i firmaet D. A. Macrae, Ltd., som har vidspredte interesser i fiskeribransjen: «Vi venter alltid å finne den norske silden stor i første uke av importsesongen. Fisket begynner utfor Ålesund og under sildens søken sør- over later det til at den blir av en mer middels type. Det begynner gjerne med 14 par pr. stone og etter som sesongen går får vi 18 og eventuelt under fisket på Bergens-kanten opptil 20 par pr. stone. Selv da er silden stor etter britisk mål.»

Mr. Emmison uttalte at man ikke satte særlig store forhåpninger til sesongen, og at han trodde importen måtte minske en del i forhold til tidligere sesonger. Silden falt en smule billigere for de handlende, som gjerne ville hatt den ennå billigere, men nordmennene fant det ikke mulig å fastsette lavere priser.

Hulls importsesong for norsk sild varer vanligvis i 6 uker, men det har vært økende tendens til innkortning. Kipper-eksportørene i Hull venter å komme i gang med sin oversjøiske handel på samme måte som før, og tror ikke at det vil bli nevneverdige forandringer i de amerikanske forlangender.»

Oversikt over det amerikanske fiskemarkeds stilling i inneværende kvartal.

I Fish And Wildlife Services «Quarterly Outlook for Marketing Fish Products» for januar—mars d. å. resymeres «The Outlook at a Glance» således:

Forretningsaktiviteten: På et høyt nivå med store inntekter på konsumentenes hender og stort forbruk.

Næringsmidler: Meget store forsyninger med livlig etterspørsel.

Markedet for spise-fiskeprodukter: Ustendig.

Markedet for biprodukter: Fast for fiskemel, tregt for oljer og svakt for levertraner.

Produksjonen av fiskeprodukter: Den mer stille årstid, dog med litt produksjon i mange forskjellige fiskerier.

Fryselagerbeholdningene av fiskeprodukter: Betraktelig større enn normalt og rekordmessig for årstiden å være, men avtakende frem gjennom kvartalet.

Eksporsten av fiskeriprodukter: På et lavt nivå, og muligens mindre enn i første kvartal 1952.

Importen av fiskeriprodukter: Betydelig.

Om «The General Fishery Situation» skrives det: Markedet for spise-fiskeprodukter i første kvartal 1952 vil bli ustendig på grunn av store forsyninger av og konkurranse med andre matvarer. Beholdningene av fiskeriprodukter på fryselager er uvanlig store. Betraktelige tilførsler til markedet av kjøtt til noe billigere priser enn for et år siden vil få en ugunstig innflytelse på markedet for fiskeprodukter især fordi det er så rikelig av flere av fiskevarene. Enkelte fiskeriprodukter er det knapphet på. Livlig etterspørsel fra konsumentenes side etter matvarer i sin alminnelighet vil imidlertid virke stabiliserende for næringsmiddelmarkedet i det store hele.

Om *hermetiske sardiner* skrives det at markedet er fast, forsyningene moderate og etterspørselen god. Prisene for Maine-sardiner har strammet seg etter hvert som man fikk syn for at det ikke kunne ventes noen større produksjon i California. Maine-produksjonen i 1952 på over 3 mill. kasser nærmer seg produksjonen i årene 1950 og 1948 og er større enn produksjonen de fleste år mellom 1940 og 1950 og omtrent dobbelt så stor som i 1951. Økende import av sardiner ventes især fra Norge i kvartalet. Dette vil antagelig ikke oppheve virkningene av den uteblivende produksjon på Stillehavskysten, især fordi etterspørselen etter importvarene i alminnelighet er av en annen karakter.

Om markedet for fiskemel opplyses det at dette er fast, forsyningene lette og etterspørselen livlig.

Produksjonen innenlands finner et lavmål i kvartalet, og det meste av produksjonen vil ha forlatt produsentenes lagre ved kvartalets begynnelse. Kvartalets viktigste forsyningskilde vil uten tvil bli importerte varer. Det later imidlertid ikke til at denne import selv om den blir stor vil virke forstyrrende. Hjemmeproduksjonen av de seks viktigste fiskemelsorter pr. utgangen av oktober utgjorde 180 000 tonn eller litt mer enn produksjonen i samme tidsrom av 1951. Noen større produksjon etter oktober finner ikke sted. I 1951 var produksjonen de to siste månedene av 1951 på mindre enn 15 000 tonn. Fullstendige rapporter om menhadensesongen i North Carolina foreligger foreløpig ikke, og der er det en sjanse for mer betydningsfull produksjon. Utsiktene til i vesentlig grad å overstige 1951-produksjonen på 209 000 tonn synes imidlertid fjerne.

Importen av fiskemel ved utgangen av september utgjorde 168 000 tonn mot hjemmeproduksjon på 161 000 tonn

i samme tidsrom. Importen var mer enn dobbelt så stor som i de første ti måneder av 1951, og om lag 70 pst. større enn totalimporten for 1951.

1952 ble et skuffende år for den britiske trålerflåte.

Følgende er en oversettelse av en redaksjonell artikkel i «The Fishing News» for 14. februar:

«De i England, Skottland og Wales av trålerflåten fra fjerne, nære og middelsfjerne farvann ilandbrakte mengder av ferskfisk i 1952 hadde en verdi, som lå £ 2 408 042 lavere enn i 1951. Fangsten i 1952 på 15 210 925 cwt. oppnådde ved førstehåndssalg £ 38 929 090 sammenlignet med 15 270 965 cwt. som utbrakte £ 41 337 132 i 1951. Disse tall (som ikke inkluderer importert fersk og frossen fisk) stammer fra British Trawler Federation's statistiske års-
revy.

Den i England og Wales ilandbrakte ferskfisk utgjorde 12 120 364 cwt. til verdi £ 30 468 245 sammenlignet med 12 122 880 cwt. til verdi £ 32 551 687 i 1951. Skottland hadde fangstmengde på 3 090 561 cwt. til verdi £ 8 460 845 i 1952 mot 2 983 085 cwt. til verdi £ 8 785 445 i 1951.

Det av britiske trålere ilandbrakte kvantum var mindre enn i 1951 praktisk talt i samtlige havner. Den samlede fangst lå 60 040 cwt. lavere enn i 1951. Trålerne i Fleetwood hadde imidlertid £ 227 396 lavere inntekt på en fangstmengde som var 35 948 cwt. større enn året før.

Skjønt årets torskefangst på 7 566 544 cwt. var litt større enn i 1951 gikk inntekten på denne fiskets grunnpillarsalg med £ 540 354. Den samlede hysefangst i 1952 på 2 170 022 cwt. var 185 022 cwt. mindre enn i 1951 og brakte inntekter som lå £ 1 038 311 lavere.

«Årets drift har vært ytterst skuffende»; sa Mr. J. Croft Baker, som er trålerforbundets formann. «Likevel holder trålerrederne tross stigende omkostninger og økende vansker på med å utbygge sine flåter for øket fiskeproduksjon og frembringelse av bedre kvaliteter.

Jeg kan bare formode at de lavere inntekter skyldes en tilbakegang i etterspørselen på fisk og det til tross for at detaljprisene har vært 6 pst. lavere enn i 1952 enn i 1951. Andre næringsmidler trer i økende konkurranse med fisk og husmødrene har adgang til å variere spiseseddelen i langt større utstrekning enn det har vært mulig de senere år. Men fisk av god kvalitet, som trålernæringen gjør hva den kan for å fremskaffe, har en ernæringsmessig verdi som er fullt sammenlignbar med næringsverdien i det beste av kjøtt, egg og fjærkre.

Så vidt jeg kan bringe på det rene rammes begge grener av næringen, hvorav flåten for nære og middelsfjerne farvann er den ene og flåten for fjerne farvann den annen, omtrent like kraftig av nedgangen. Ved nærmere avveining er det mulig at flåten for fjerne farvann, hvis viktigste fangstobjekter er torsk, hyse og flyndre, har fått unngjelde mest.

Det later til at det har vært tatt litt mer fisk i Nord-sjø-området i 1952 enn i 1951, slik at den kvantitative nedgang hovedsakelig skyldes turene til fjerne farvann. I særdeleshet har fiskerne funnet fangstutbyttet ved Bjørnøya og i Kvitsjøen skuffende.

I året som gikk har skipperne og mannskaper arbeidet under særs krevende og besværlige forhold. Flåten for nære og middelsfjerne farvann har vært overveldet av fangstproblemer på overbeskattede banker, mens flåten for fjerne

farvann har måttet oppsøke fjernere felter for å lete etter nye banker etter å være blitt utestengt fra en viktig del av det islandske område. Det er ikke mangelen på tiltak og dyktighet fra næringens fangstmessige side som bærer skylden for årets lite oppmuntrende forløp.»

Svensk fiskerioversikt.

I sin fiskerioversikt i utgaven for 10. februar skriver «Svenska Västskustfiskaren» at trålfisket etter sild de siste uker har gitt et meget ujevnt og utilfredsstillende utbytte. Det forholdsvis gode sildefisket ved årsskiftet gjentok seg desverre ikke i januar måned. Selv om enkelte båter nå og da kunne få middelmådige fangster, må det store flertall betrakte vinterens sildefiske hittil som betraktelig under middels.

De sildefangster som har vært tatt har da også i uvanlig utstrekning bestått i småfallen vare. En bedring i dette forhold kunne spores i siste uke av januar, da det ble tatt en del fangster på store dyp i Skagerak. Man tror derfor at det fremdeles finnes en viss tilgang på sild på disse områder. En hel del flytetrålfiskere har gått over til bunntråling etter sild, eller fiske etter fisk.

Da sildefisket nå kommer til å drives lenger vestpå leveres en stor del av fangstene i Hirtshals og Skagen. De valutabeløp som stod til forføyning for denne handel, var egentlig oppbrukt, men gjennom venlig imøtekommenhet fra dansk side har leveransen kunnet fortsettes.

Brislingfisket innenskjærs med snurpenot har i hvert fall på en del fjorder vært hindret av islegging. Fjordarmene i nærheten av Lysekil har imidlertid vært åpne og brislingflåten har tilført markedet tilstrekkelig fangst til dekning av etterspørselen. Enkelte overskudd har vært eksporterte.

Et stort antall bohusbåter tråler som vanlig om vinteren etter fisk i Kattegat med basis i hallandske havner. Fangstene har vært små og det later til at denne vinters torskefiske i Kattegat skal bli betydelig dårligere enn for eks. forrige vinters.

De båter som enten tråler eller fisker med snurrevad etter fisk i Nordsjøen har blitt flere i det siste. I betraktning av den for årstiden korte arbeidsdag har fangstene stort sett vært tilfredsstillende, men tilførselene har hverken vært jevne eller store. Det stormfulle og ustadige vær har lagt hindringer i veien for fisket.

Bestemmelser for sildefisket i Bohuslen i 1778.

Nedenstående gjengis fra «Svenska Västskustfiskaren»: «Sildefiskeperioden som begynte i 1747 varte tross alle mer og mindre snusfornuftige spådommer helt frem til 1809. Myndighetene måtte etter hvert utferdige nye forordninger knyttet til de erfaringer som ble høstet under det langvarige og utbytterike fiske. Således ble det utferdiget nytt reglement av Gustaf III i 1788, hvorav det blant annet fremgikk, at enhver svensk borger fikk adgang til å skaffe seg sildenot om han ville, og at han med egne båter kunne føre sild til byer og spesielle foredlingssteder, uten å måtte erlegge avgift for denne rettighet. Derimot måtte hver sildeoppkjøper skaffe særskilt tillatelse hos angjeldende myndigheter, hvilket var en temmelig innviklet prosedyre, som avskrekket mange. Sildeoppkjøperen måtte envidere hos oppsynsmannen få målebrev på sin båt, samt få et offisielt merke anbrakt på den. Hvis ikke pliktet han å betale 33 R:d 16ss

for forsømmelsen. Samme bot må erlegges dersom han førte skjemt sild til markedet. Tillot noen seg å endre oppkjøpermerket på båten for å få det til å gjelde også neste år med den hensikt å unngå de forskjellige pålegg mistet han dessuten medborgerlig aktelse.

Det fiskelag, som først kjente silden på loddet, hadde rett til første «warpet», deretter hvert notlag i den orden de ankom til fiskeplassen, dog skulle grunneieren ha rett til å kaste sin not når det passet ham. Utlendinger hadde ikke rett til å anlegge salterier, hvilket var forbeholdt svenske medborgere. Når silden var saltet og pakket hadde hver sildesalter plikt til å sette sitt merke på tønnene, eller som det heter i bestemmelsen: «Brenne inn første bokstaven av døpenavnet og hele etternavnet for at kjøperen skal vite, hvem som bærer ansvaret for varen».

Dessuten kommer det senere til en bestemmelse i forbindelse med trankokingen, som røper at myndighetene har innsett skaden ved den hensynsløse skoghugst i kyststrøkene og nærliggende trakter. Trankjelene måtte siden bare fyres med torv eller stenkull, men man fikk tillatelse til å kjøpe 4 favner ved til å tenne opp med under det påbudte brensel. Tranen skulle være ren og klar og helt fri for grums. I motsatt fall skulle tranfatene (av eketre rommende 157 liter eller 60 kanner) merkes med ST (sämre tran).

Angående det ferdige produkt ble det bestemt at også tranfatene skulle ha «fabrikkmerke» bestående av tilvirkerens døpenavnsinitial samt hele etternavnet. Trangrumset, som hopet seg opp på bunnen av trankjelene etter kokningen fikk man ikke, som tidligere, tillatelse til å slå på sjøen. Det skulle helst graves ned i jorden eller samles i grumsedammer, hvilket var en kostbar historie for mindre kokerier. Demningene til grumsdammene skulle holdes i hel og god stand. I motsatt fall kunne fiskerioppsynsmennene idømme bøter.

Til avslutning heter det i reglementet:

«Denne bestemmelse bør en gang årlig i september måned i Gøteborg og Bohuslen oppleses fra prekestolene til underdanig etterkommelse.»

At disse forordningene ble fulgt til punkt og prikke, må man vel tvile på, skriver Svenska Västskustfiskaren til slutt.

U.S.A.'s fiskefilet import januar/oktober 1952.

Importen av filet av bunnfisk i U. S. A. i de første 10 måneder av 1952, altså til utgangen av oktober måned utgjorde 95 891 000 lbs., som er mer enn noensinne før i samme tidsrom. Med denne importhastighet antas det at totalimporten for 1952 vil nå opp i 115 069 000 lbs., som er rekordmessig. De land, som noterte seg for import i oktober måned, var: Kanada, Norge, Danmark, Island, England, Nederland, Vest-Tyskland og Grønland. (Fishing Gazette — januar 1953).

Islands torskefiskerier.

Det samlede utbytte av Islands torskefiskerier i 1952 ble ifølge underretning fra Fiskifjelag Islands i alt 304 759 tonn sløyd fisk med hode (året før 286 045 tonn), hvorav iset 28 755 tonn (52 299), anvendt til filet 124 892 tonn (93 183), til stokkfisk 14 715 tonn (6832), hermetikk 285 tonn (125), saltet 127 103 tonn (63 007), til fabrikker 6582 tonn (67 460), hjemmebruk etc. 2427 tonn (3238).

Islands eksport i 1952.

I henhold til offisielle kilder beløp Islands eksport i året 1952 seg til 640 millioner kroner.

De viktigste eksportvarer var følgende:

1. *Frossenfisk*, som ble solgt for 173,7 millioner kroner. De viktigste avtakerland var U. S. A. (113,1 millioner kroner), Storbritannia (19,1 millioner kroner), Tsjekkoslovakia (114,5 millioner kroner), Frankrike (9,8 millioner kroner) og Øst-Tyskland (7 millioner kroner).
2. *Utilevirket saltfisk*, som ble solgt for 153,5 millioner kroner. De viktigste avtakerland var Italia (68,5 millioner kroner), Danmark (54,8 millioner kroner), Hellas (20,3 millioner kroner) og Storbritannia (5,3 millioner kroner).
3. *Saltsild*, som ble solgt for 45 millioner kroner. De viktigste avtakerland var Finnland (21,3 millioner kroner), Sverige (14,4 millioner kroner) og Polen (5 millioner kroner).
4. *Iset fisk* som ble solgt for 34,3 millioner kroner. De viktigste avtakerland var Storbritannia (27,5 millioner kroner), og Vest-Tyskland (6,8 millioner kroner).
5. *Tørket saltfisk* som ble solgt for 33,8 millioner kroner. De viktigste avtakerland var Spania (18,4 millioner kroner), Cuba (5,9 millioner kroner), Brasil (4,3 millioner kroner) og Italia (2 millioner kroner).
6. *Fiskemel* som ble solgt for 32,4 millioner kroner. De viktigste avtakerland var Vest-Tyskland (9,1 millioner kroner), U. S. A. (8,3 mill. kroner), Sveits (3 mill. kroner), Eire (3 millioner kroner), Nederland (1,7 millioner kroner) og Storbritannia (1,6 millioner kroner).
7. *Torskelevertran* som ble solgt for 32,3 millioner kroner. De viktigste avtakerland var Nederland (11,2 millioner kroner), Storbritannia (6,1 millioner kroner), U. S. A. (6 millioner kroner), Polen (3,4 millioner kroner) og Vest-Tyskland (1,5 millioner kroner).

Statens Fryseri Ålesund

Etablert 1920

Isfabrikk. Kjølelager. Spesielle kjølelagre for klippfisk. Sild- og fiskfryseri. Eksport av frossen sild, fisk og kvalbiff.

Telegramadr.: Frostprodukt Telefon 3144

Betjening døgnet rundt

Horske Alliance

OSLO - BERGEN - TRONDHEIM

Alle slags Skadeforsikring